

In memoriam dotsent Regina Kaskmets

24.12.1922–04.08.2019

Käesoleva aasta suvel lahkus meie hulgast 97. eluaastal pikaäegne Tartu Ülikooli õppejõud ja kogenud sisehaiguste arst emeritdotsent Regina Kaskmets.

Doktor Regina Kaskmets sündis Tallinnas Wilhelm Rudolf ja Emilie Kaskwolti kolmanda lapsena. Vanemad õed Selma ja Erika olid sündinud ja surnud 1915. aastal. Nimede eestistamise kampaania käigus muudeti 1939. aastal Tallinna Jaani koguduses registreerituna nimi Kaskwelt Kaskmetsaks.

Koolihariduse omandas dotsent Kaskmets Tallinnas. 9aastasena kaotas ta ema ja kasvas seetõttu täiskasvanuks ilma ema hoole ja õpetusteta. 1941. aastal lõpetas ta 12. lennu Tallinna Prantsuse Lütseumis, mis tollal kuulus ka Jakob Westholmi Gümnaasiumi võrgustikku. Seetõttu võib R. Kaskmetsa nime leida mõlema kooli vilistlaste hulgast. Paljud tema koolikaaslased ja sõbrad põgenesid sõja ja okupatsioonide eest Rootsi, Regina jäi aga Eestisse. Pärast gümnaasiumi lõpetamist astus ta Tartu Ülikooli arstiteaduskonda, mille lõpetas 1947. aastal.

Sõja-aastate üliõpilasena tuli tal nagu teistelgi kaaslastel kannata puudust toidust, riietest ja lihtsatest tarbeesemetest, tuli kohaneda raskete poliitiliste ning majanduslike oludega. Õpingute ajal elas Regina koos kaaslastega praeguse ülikooli kohviku suures saalis, voodite puudumise tõttu olid magamisasemed põrandal. Temalt kuuldu põhjal on teada, et ülikooli lõpupeo toiduks olid nende kursusel võileivad ilma võita, leiva peal olid katteks vaid kaalika- ja porgandilõigud.

Andeka ja tööka üliõpilasena paistis ta õppejõududele silma ning seetõttu sai ta lõpetamise järel kohe töökoha Tartu Riiklikus Ülikoolis ja Maarjamõisa haigla sisekliinikus. Siinkohal tuleb tõdeda, et Tartu Ülikool ja Maarjamõisa haigla jäid kogu eluks tema ainsateks töökohadeks. 1947.–1956. aastal töötas ta Tartu Riikliku Ülikooli hospitaalsisehaiguste kateedris assistendina, alates 1956. aastast sisehaiguste propedeutika kateedris, alguses assistendina ja alates 1975. aastast kuni aastani 1992 dotsendina. Õppejõu töö kõrvalt töötas ta Maarjamõisa Haiglas sisearstina ja alates 1976. aastast kuni pensionile jäämiseni 1992. aastal 1. kardioloogiaosakonnas kardioloogina.

1970. aastal kaitses ta meditsiinkandidaadi väitekirja „Mõnede vere hüübimise parameetrite dünaamika südame isheemiatõvega patsientidel“.

Dotsent Regina Kaskmetsa pikaajalise mahuka õppetöö hulka kuulusid loengud ja praktikumid üliõpilastele, üliõpilaste õendus- ja arstiabi menetluspraktika juhendamine. Ta õpetas sisehaiguste propedeutikat, kardioloogiat, sisehaigusi ja haigete põetamist. Suure panuse andis ta Üliõpilaste Teadusliku Ühingu sisehaiguste propedeutika ringi tööle. Lisaks luges ta loengukursuseid arstiteaduskonna täienduskeskuses. Tema publikatsioonide loetelus on üle 40 nimetuse. Tema uurimisvaldkondadeks olid südame- ja veresoonehaiguste epidemioloogia, funktsionaalne diagnostika, maksa- ja sapiteede haigused, vereloome ja verehüübimise mehhanismid. Tartu Ülikool on teda tunnustanud mitmete ajakohaste autasudega.

Prantsuse Lütseumi kasvatus jäi teda iseloomustama kogu eluks – ausus, töökus, täpsus, korralikkus, kunsti ja kirjanduse hindamine ning hea enesevalitsemine ka kõige raskemates oludes. Iialgi ei tõstnud häält, seda isegi siis mitte, kui kolleegid või patsiendid selleks piisavalt palju põhjust andsid.

Läbielatud raskustes karastununa ja tänu isikuomadustele ei olnud dotsent Kaskmets kunagi hädaldaja ega viriseja. Selline oli ta ka oma elu lõpuperioodil, kui kõrges vanuses, aga terase mõistusega inimene füüsiliselt hääbus.

Mälestus Regina Kaskmetsast kui tuhandete arstide õpetajast jääb meis kauaks kestma.

Jaan Eha,
Tartu Ülikool,
Tartu Ülikooli Kliinikum